

Dosarul nr. 2rac-64/21

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud. Ion Malanciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, Gr. Dașchevici și A. Bostan)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax-GSG”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax-GSG” SRL împotriva Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve din Coșnița” și Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea rezoluției contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile și încasarea sumei,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax-GSG” și s-a menținut hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari,

c o n s t a ț ă:

La 28 octombrie 2016 SRL „Monsterax-GSG” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” și BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la constatarea rezoluției contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 12 iulie 2013 între SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, în calitate de vânzător, BC „Moldova-Agroindbank” SA, în calitate de creditor gajist, și SRL „Monsterax-GSG”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul trilateral de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile ce constituie utilajul tehnologic al SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment ce aparține masei debitoare a acesteia.

Conform pct. 1.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 12 iulie 2013 vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment s-a obligat să predea în proprietatea cumpărătorului SRL „Monsterax-GSG” bunurile mobile

indicate în Anexa nr. 1 la contract, ce constituie utilajul tehnologic al fabricii, iar cumpărătorul să le preia și să achite prețul convenit.

Potrivit pct. 1.2 din contract, s-a specificat că bunurile aparțin cu drept de proprietate vânzătorului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și sunt gajate creditorului gajist BC „Moldova-Agroindbank” SA în temeiul contractului de gaj nr. XXXXX din 27 martie 2008 încheiat între vânzător și creditorul gajist.

Totodată, în pct. 2.1 din contract a fost stabilit că prețul bunurilor mobile convenit între părți este de 13.037.132 de lei, care urma a fi achitat de către cumpărător eșalonat, în rate anuale, conform următorului grafic: până la 25 decembrie 2013 – 3.000.000 de lei; până la 25 decembrie 2014 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2015 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2016 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2017 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2018 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2018 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2019 – 1.433.876 de lei; până la 25 decembrie 2020 – 1.433.876 de lei.

Conform pct. 2.2 din contract, achitarea prețului bunurilor urma să se efectueze prin transferarea acestuia la contul bancar deschis la BC „Moldova-Agroindbank” SA, cu indicarea de către cumpărător în documentul de plată la rubrica „Destinația plăți” – „Achitarea pentru procurarea bunurilor gajate BC „Moldova-Agroindbank” SA”.

Întru executarea obligațiilor de plată asumate conform contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, în calitate de cumpărător, a transferat către BC „Moldova-Agroindbank” SA ca beneficiar nemijlocit al plăților, următoarele sume bănești după cum urmează: conform ordinului de plată nr. 1006 din 06 decembrie 2013 – 1.000.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1015 din 13 decembrie 2013 – 700.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1023 din 19 decembrie 2013 – 700.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1025 din 24 decembrie 2013 – 200.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1026 din 24 decembrie 2013 – 100.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1033 din 14 ianuarie 2014 – 150.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1048 din 12 februarie 2014 – 150.000 de lei; conform ordinului de plată nr. 1813 din 18 decembrie 2014 – 1.433.876 de lei.

A precizat reclamanta că a transferat plăți cu titlu de cost al bunurilor mobile procurate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, în sumă totală de 4.433.876 de lei, fapt ce se confirmă prin ordinele de plată nominalizate supra.

Totodată, vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment potrivit pct. 1.1 din contract, s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului SRL „Monsterax-GSG” bunurile mobile specificate în Anexa nr. 1 la contract, ce constituie utilajul tehnologic al SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment ce face parte din masa debitoare a acesteia.

A menționat reclamanta că utilajul tehnologic al SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, obiect al contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013,

este structural și funcțional sub aspect de destinație economică, indisolubil și indivizibil incorporat, integrat și ajustat la bunurile imobile ale Fabricii de Conserve din Coșnița, formând un complex patrimonial unic al Fabricii de Conserve din Coșnița.

La 10 aprilie 2015 între SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în calitate de vânzător, BC „Moldova-Agroindbank” SA în calitate de creditor gajist, și SRL „Monsterax-GSG”, în calitate de cumpărător, au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare nr. XXXXX și nr. XXXXX a bunurilor imobile ce constituie construcțiile, clădirile, încăperile cu destinație specială și secțiile de producere ale SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, cât și terenul aferent în care sunt încorporate, instalate, completate și la care sunt ajustate, precum și amplasate bunurile mobile – utilajul tehnologic al Fabricii de Conserve din Coșnița, obiect al contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

A indicat reclamanta că prin acordurile nr. XXXXX și XXXXX din 13 iulie 2016, contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015, au fost rezoluționate convențional de către părți, iar bunurile imobile (construcțiile, clădirile, încăperile cu destinație specială și secțiile de producere și terenul aferente ce aparține Fabricii de Conserve din Coșnița) au fost restituite vânzătorului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment.

A invocat reclamanta că separarea sau divizarea utilajului tehnologic al Fabricii de Conserve din Coșnița, obiect al contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, încorporate, instalate, adaptate, ajustate la construcția structurală independentă, precum și amplasate în bunurile imobile, și pe teritoriul aferent ca componente integrale ale Fabricii de Conserve din Coșnița, ce formează un tot întreg indivizibil, duce în mod evident și inevitabil la pierderea acestor calități structural-funcționale de utilizare conform destinației și întrebuințării acestui utilaj desinestător în procesul de producție prin fabricare și ca consecință obținerea ei. Or, destinația comună și legătura unificată indivizibilă și independentă a bunurilor mobile (utilajul tehnologic) procurate cu bunurile imobile restituite (construcțiile, clădirile și spațiile specializate) cu nr. cadastrale XXXXX – XXXXX, rezultă și sunt reflectate atât în contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile nr. XXXXX și XXXXX din 10 aprilie 2015, cât și în contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

A reținut SRL „Monsterax-GSG” că bunurile mobile – utilajul tehnologic al Fabricii de Conserve din Coșnița, ce constituie obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, formează un bun complex cu bunurile imobile ale fabricii ce se dovedesc a fi bunuri principale în ansamblu, și se răsfrâng și asupra părților componente ale acestuia, bunurile accesorii urmând soarta bunurilor principale.

Consideră reclamanta că efectul rezoluțiunii convenționale ce s-a operat de părți în privința contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile ale fabricii la data de 13 iulie 2016, care au ca obiect bunurile principale, a fost rezolvit nemijlocit conform prevederilor legale și contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile

nr. XXXXX din 12 iulie 2013, al cărui obiect îl constituie utilajul tehnologic al fabricii ca părți componente și accesorii care urmează soarta bunurilor principale ce formează în ansamblu un complex unic – Fabrica de Conserve din Coșnița.

A susținut că odată ce au fost restituite proprietarului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment bunurile imobile, în care sunt indisolubil incorporate și integrate bunurile mobile – utilajul tehnologic al Fabricii de Conserve din Coșnița, obiect al contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, constituind un ansamblu complex indivizibil integru cu destinație unică, SRL „Monsterax-GSG” a fost lipsită de posesia legală și reală asupra bunurilor mobile ce constituie utilajul tehnologic integrat și unificat în bunurile imobile ale fabricii, precum și de posibilitatea reală de a le folosi și utiliza conform destinației lor, cât și la accesul la aceste bunuri mobile. Or, bunurile imobile au fost restituite și preluate înapoi de către vânzător, iar între părți nu a fost constituit un alt temei legal cum ar fi locațiune, arendă, comodat sau proprietate, ce ar fi asigurat accesul și posesia legală cumpărătorului SRL „Mon” în privința bunurilor imobile în care sunt integrate bunurile mobile procurate de către ea, ca părți componente și accesorii pentru a putea fi posedate și utilizate conform calităților, caracteristicilor și destinației comune de care dispun.

Mai mult ca atât, SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” se află în proces de faliment ceea ce presupune și implică valorificarea masei debitoare, prin vânzarea bunurilor societății insolubile de care dispune.

A reiterat reclamanta că în orice moment bunurile imobile, ce constituie secțiunile și încăperile de producere ale Fabricii de Conserve din Coșnița, în care sunt integrate, unificate și indivizibil completate cu bunurile mobile – utilajul tehnologic al fabricii, precum și terenul aferent, pe care acestea sunt amplasate, ar putea fi vândute către alt cumpărător terț, iar ei i se v-a interzice direct accesul de către noul proprietar la aceste bunuri sau va fi eventual evacuată.

Consideră reclamanta că eventuala impunere a ei, ca condiție necesară exercitării posesiei și folosinței asupra bunurilor mobile procurate la semnarea unui contract de locațiune și/sau de arendă a imobilelor respective, ar constitui o vânzare-cumpărare și respectiv transmitere a dreptului de proprietate asupra acestor bunuri mobile sub condiție, asupra căreia nu și-a exprimat consimțământul concomitent cu semnarea contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, care nici nu corespunde înțelegerii părților aferente tranzacției încheiate.

De altfel, eventuala perspectivă de achitare a unei chirii pentru folosirea bunurilor imobile, ar implica ca consecință obligarea cumpărătorului de a suporta cheltuieli permanent exagerate și nerezonabile.

A susținut SRL „Monsterax-GSG” că nu dispune de dreptul de posesie și folosință asupra utilajului tehnic procurat, ce s-ar exprima prin posibilitatea liberă, legală și reală de a folosi aceste bunuri conform destinației lor, și nici de dreptul de acces la bunuri, care urmau să-i fie transmise la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX in 12 iulie 2013.

De fapt, utilajul tehnic urma să fie demolat din integritatea bunurilor imobile, în care era incorporat, și transmis în proprietatea cumpărătorului în baza actului de predare-primire pentru a se considera executată obligația vânzătorului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” față de cumpărător. În acest caz, acest utilaj își pierde toată valoarea, care evident nu va mai corespunde prețului de 13.037.132 de lei indicat în contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013. Acest fapt nu va fi posibil și nici fără ca acest utilaj să își piardă caracteristicile și destinația sa economică, dovedindu-se a deveni unul de facto neîntrebuințabil, adică nimic mai mult decât fier uzat și rămășițe, ce nu va avea interes real sau economic.

A notat reclamanta că vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” se află în proces de faliment, dispusă prin încheierea din 07 noiembrie 2013 a Curții de Apel Bender, iar bunurile mobile vândute conform contractului de vânzare-cumpărare din 12 iulie 2013, ca parte componentă a masei debitoare, au fost vândute în cadrul procesului de insolvență a părții.

Contrar prevederilor legale prevăzute de Legea insolvenței, administratorul insolvenței a SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” a înstrăinat SRL „Monsterax-GSG” utilajul tehnic ce aparținea Fabricii de Conserve în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, grevate cu drepturile reale de gaj ale creditorului gajist BC „Moldova-Agroindbank” SA, de altfel, și mențiunea acestei grevări valabile pe întreaga perioadă de derulare a contractului de vânzare-cumpărare, valabile și în prezent la data depunerii acțiunii, deși conform legii și contractului urmau să fie transmise ei libere de orice sarcini. Or, potrivit contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, la pct. 1.2, expres s-a indicat că bunurile aparțin cu drept de proprietate vânzătorului și sunt gajate creditorului gajist în temeiul contractului de gaj nr. XXXXX din 27 martie 2008 încheiat între vânzător și creditorul gajist.

Totodată, în pct. 5.3 din contract, s-a indicat că pentru toată perioada de valabilitate a prezentului contract, bunurile gajate creditorului gajist în temeiul contractului de gaj nr. XXXXX din 27 martie 2008, vor rămâne grevate cu gaj în favoare creditorului gajist.

Din cele expuse se constată că vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu a transmis cumpărătorului SRL „Monsterax-GSG” dreptul de posesie și folosință reală conform contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, dânsa fiind lipsită de a le folosi și utiliza, de asemenea nu a fost transmis nici dreptul de dispoziție asupra acestor bunuri mobile, deși potrivit obligațiilor asumate de vânzător, urma să transmită bunurile mobile în proprietatea cumpărătorului, ceea ce presupune și transmiterea dreptului de dispoziție asupra lor, iar cumpărătorul urma să aibă posibilitatea de a dispune liber de ele.

Vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu a transmis cumpărătorului SRL „Monsterax-GSG” dreptul de proprietate cu atributele sale inalienabile asupra bunurilor mobile – utilajul tehnic, prin ce a admis o neexecutare integrală a contractului și obligațiilor contractuale pe care și le-a asumat, ultima fiind lipsită să obțină rezultatul urmărit și sperat în momentul încheierii contractului de vânzare-

cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, din care considerente îi oferă temei de a presupune că nu poate conta pe executarea în viitor a contractului respectiv, din care motiv acest contract urmează a fi revocat cu efecte retroactiv.

Conform art. 737 alin. (1) din Codul civil (în redacția legii până la modificările din 01 martie 2019), rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte.

Totodată, potrivit art. 742 alin. (1) din Codul civil, în cazul pluralității de debitori sau creditori, dreptul de rezoluțiune nu poate fi exercitat decât de toți creditorii sau debitorii contra tuturor debitorilor sau creditorilor.

În legătură cu încălcarea esențială a obligațiilor contractuale, prin declarația scrisă nr. XXXXX din 05 octombrie 2016, înregistrată și înmănată părților SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și BC „Moldova-Agroindbank”, a rezoluționat contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

Consideră reclamanta că în momentul în care declarația a parvenit către SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și BC „Moldova-Agroindbank”, contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013 a fost desființat cu efect retroactiv.

Potrivit art. 738 alin. (1) din Codul civil, în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sunt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

Fiind rezolvit contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, nu mai există nici intenția care a stat la baza încheierii contractului respectiv, bunurile mobile specificate în Anexa nr. 1 la contractul din 12 iulie 2013, au fost restituite proprietarului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment.

A notat reclamanta că urmare a rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, a propus părților SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și BC „Moldova-Agroindbank” SA în cel mult 3 zile de la primirea declarației de rezoluțiune, să dispună restituirea prestației executate de către SRL „Monsterax-GSG” conform actului juridic confirmată prin ordinele de plată în mărime de 4.433.876 de lei.

Însă, până în prezent părții nu au executat cerințele sale și nici nu au prezentat nicio propunere rezonabilă de tranșare pașnică a conflictului ivit, ignorând în așa mod condițiile legale și nu își execută obligațiile corespunzătoare cu bună-credință și în modul stabilit.

În contextul enunțat, SRL „Monsterax-GSG” a solicitat admiterea acțiunii, constatarea ca rezoluționat cu efect retroactiv contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile din masa debitoare a SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nr. XXXXX din 12 iulie 2013 încheiat între SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment, BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Monsterax-GSG” și încasarea în mod solidar din contul părților în beneficiul său sumei de 4.433.876 de

lei ca efect al rezoluției contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

La 18 septembrie 2019 BC „Moldova-Agroindbank” SA a depus cerere, prin care a invocat excepția de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

Prin încheierea din 11 octombrie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost respinsă cererea BC „Moldova-Agroindbank” SA, prin care a fost invocată excepția de tardivitate a acțiunii depuse de SRL „Monsterax-GSG”.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de SRL „Monsterax-GSG”.

La 22 noiembrie 2019 SRL „Monsterax-GSG” a declarat apel împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, iar la 13 martie 2020 a prezentat partea motivată a cererii de apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrala hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Monsterax-GSG” și s-a menținut hotărârea din 04 noiembrie 2019 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că la 12 iulie 2013, între SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment în calitate de vânzător, BC „Moldova-Agroindbank” SA în calitate de creditor gajist și SRL „Monsterax-GSG” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul trilateral nr. XXXXX de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile ce constituie utilajul tehnologic al SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment ce fac parte din masa debitoare a acesteia (f.d.12-27, vol. I).

Potrivit pct.1.1 din contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013, vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului SRL „Monsterax-GSG” bunurile mobile, indicate în anexa nr. 1 la contract, ce constituie utilajul tehnologic al fabricii, iar cumpărătorul să le preia și achite prețul convenit.

În pct.1.2 din contract, s-a specificat că bunurile aparțin cu drept de proprietate vânzătorului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și sunt gajate creditorului gajist BC „Moldova-Agroindbank” SA în temeiul contractului de gaj nr. XXXXX din 27 martie 2008, încheiat între vânzător și creditorul gajist.

Potrivit pct. 2.1 din contract, prețul bunurilor mobile a fost stabilit de către părți în mărime de 13.037.132 de lei și urma a fi achitat de către cumpărătorul SRL „Monsterax- CSC” eșalonat, în rate anuale, conform graficului stabilit (f.d.13, vol. I).

Conform pct. 3.1 din contract, vânzătorul s-a obligat să transmită bunurile cumpărătorului și să semneze actul de predare-primire în decurs de 3 zile calendaristice din ziua semnării prezentului contract, iar la pct. 3.2 cumpărătorul s-a obligat să primească bunurile și să semneze actul de predare-primire.

Din conținutul contractului din 12 iulie 2013 rezultă că banca își păstrează dreptul de gaj asupra utilajului până la achitarea integral a prețului, iar SRL

„Monsterax-GSG” este în drept să înstrăineze utilajul procurat, dar cu acordul în scris al creditorului gajist, adică al băncii.

În baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 SA „Fabrica de conserve din Coșnița”, cu acordul BC „Moldova-Agroindbank” SA, a vândut SRL „Monsterax-GSG” bunurile imobile (terenul și construcțiile Fabricii de conserve din Coșnița) (f.d.28-31,32-36, vol. I).

Au reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare că în contractele nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 nu se face nicio mențiune că contractul nr. XXXXX din 12 iulie 2013 de procurare a utilajului ar fi o parte componentă a acestor contracte sau o parte a unei înțelegeri complexe ce ar presupune înstrăinarea integrală a complexului Fabrica de conserve și nu a unor părți separate.

Totodată, prin acordurile nr. XXXXX și XXXXX din 13 iulie 2016, semnate de către toate părțile contractelor de vânzare-cumpărare nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015, au fost rezoluționate contractele de vânzare-cumpărare menționate, în legătură cu neexecutarea de către SC „Monsterax-GSG” SRL a obligațiilor aferente acestora (f.d.37-39,40-42, vol. I).

În conținutul acestor acorduri de reziliere nu se face nici o mențiune că urmează să fie rezoluționat, ca fiind unul subsecvent, și contractul nr. XXXXX din 12 iulie 2013 de procurare a utilajului.

Dimpotrivă în textul ambelor acorduri de rezoluțiune se face mențiunea că contractele se rezoluționează din cauza că cumpărătorul nu-și execută obligația de plată a prețului pentru bunuri.

Prin declarația din 05 octombrie 2016 SRL „Monsterax-GSG” a solicitat SA „Fabrica de conserve din Coșnița” și BC „Moldova-Agroindbank” SA rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013 (f.d. 51-54, vol. I).

Nu au fost reținute argumentele SRL „Monsterax-GSG” invocate în vederea constatării ca fiind rezoluționat cu efect retroactiv contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile din masa debitoare a SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nr. XXXXX din 12 iulie 2013 încheiat între SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment, BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Monsterax-GSG”, or acestea se combat prin acțiunile întreprinse de către SC „Monsterax-GSG” SRL.

Au stabilit instanțele de judecată că din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013 și până la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 (aproximativ 2 ani de zile) SRL „Monsterax-GSG” a exploatat bunurile mobile (utilajul tehnologic), fără a fi proprietarul imobilelor în care era amplasat acest utilaj.

La momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013 și ulterior pe parcursul aproximativ a 2 ani de zile (până la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015), SRL „Monsterax-GSG” nu a invocat faptul că bunurile mobile (utilajul tehnologic) nu prezintă careva valoare economică și că nu pot fi exploatate separat de bunurile imobile în care acestea se află, făcând această

afirmație numai după rezoluțiunea/rezilierea contractelor de vânzare-cumpărare nr. XXXXX și nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 și prin acordurile nr. XXXXX și nr. XXXXX din 13 iulie 2016, semnate de către toate părțile contractelor menționate, inclusiv de către SRL „Monsterax- GSG”.

La 13 iulie 2016 SRL „Monsterax-GSG” a reziliat/rezolvit contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile fără a solicita și rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile (utilaj tehnologic) nr. XXXXX din 12 iulie 2013, precum și fără a invoca imposibilitatea exploatării utilajului, fără bunurile imobile în care acestea erau instalate.

De asemenea, SRL „Monsterax-GSG” nu a prezentat probe că s-ar fi adresat cu pretenții față de SA „Fabrica de conserve din Coșnița” și BC „Moldova-Agroindbank” SA referitor la faptul că nu deține în posesie și folosință utilajul tehnologic procurat prin contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

Mai mult ca atât, SRL „Monsterax-GSG” în perioada 06 decembrie 2013 -18 decembrie 2014 a efectuat plăți în sumă totală de 4.433.876 de lei în vederea executării contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, iar prin contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 10 aprilie 2015 a procurat de la SA „Fabrica de conserve din Coșnița” și imobilele în care se afla utilajul tehnologic.

Nu au fost reținute argumentele reclamantei precum că nu poate dispune de utilajul tehnic, or, SRL „Monsterax-GSG” a procurat utilajul tehnic separat de bunurile imobile în anul 2013, pe când imobilele au fost procurate abia în anul 2015.

Au notat instanțele de judecată că în speță lipsesc probe care să ateste faptul că din partea SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” și BC „Moldova-Agroindbank” SA s-a produs o neexecutare esențială a obligațiilor contractuale de către SRL „Monsterax-GSG”, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Nu au fost reținute nici argumentele reclamantei precum că terenurile, încăperile și utilajul fabricii de conserve ar forma un bun complex și indivizibil, or, conform art. 291 alin. (2) din Codul civil, este indivizibil bunul părțile căruia, în urma divizării, pierd calitățile și destinația lui.

La caz, prin contractul nr. XXXXX din 12 iulie 2013, SRL „Monsterax-GSG” a procurat doar bunurile mobile ce constituie utilajul tehnologic al SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, fără imobilele în care acestea sunt amplasate.

Subsecvent instanțele de judecată au considerat ca fiind neîntemeiată și pretenția SRL „Monsterax-GSG” cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în mărime 4.433.876 de lei, aceasta fiind solicitată de reclamant ca efect al rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013.

La 18 decembrie 2020 SRL „Monsterax-GSG” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 04 noiembrie 2019 a

Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului SRL „Monsterax-GSG” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

A indicat recurenta că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nu și-a onorat obligațiunile prevăzute de contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile nr. XXXXX din 12 iulie 2013, adică nu a transmis cumpărătorului utilajul tehnic încorporat în imobilele fabricii.

De altfel, vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” nici nu a avut intenția să demonteze din imobilele sale și să transmită în proprietate cumpărătorului utilajul tehnic înstrăinat, fapt care nu a fost efectuat nici până în prezent.

Demontarea utilajului pentru transmiterea lui în executarea obligației de predare a bunurilor mobile conform contractului în proprietatea cumpărătorului implică cheltuieli pe care vânzătorul nu a dorit să le suporte în executarea obligațiilor sale, mai mult ca atât, demontarea ar fi cauzat degradări imobilelor prin găuririle rămase în pereți, acoperiș etc. Vânzătorul SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, fiind în insolabilitate, a urmărit scopul de a vinde aceste imobile, fără să-și execute obligația de a demonta bunurile mobile și să le transmită ei, obligație neexecutată timp de 7 ani.

A menționat recurentul că conform art. 737, 738 și 742 din Codul civil, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte. În cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sunt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate. În cazul pluralității de debitori sau creditori, dreptul de rezoluțiune nu poate fi exercitat decât de toți creditorii sau debitorii contra tuturor debitorilor sau creditorilor.

Din momentul operării rezoluțiunii prin declarația scrisă este un fapt juridic care a avut loc și survin efectele rezoluțiunii, părțile eliberându-se de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

Consideră recurenta că BC „Moldova-Agroindbank” SA a confirmat neexecutarea de către vânzător a contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013 privind transmiterea bunurilor mobile în proprietatea sa, care se află în imobilele vânzătorului SA „Fabrica de Conserve din Coșnița”, însă invocă că nu a împiedicat cumpărătorul să folosească utilajul.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au confundat obiectul litigiului inițiat de către ea privind constatarea faptului juridic care a avut loc – rezoluțiunea unilaterală a contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 12 iulie 2013 de către SRL „Monsterax-GSG” prin declarația scrisă nr. XXXXX din 05 octombrie 2016, înregistrată și înmănată SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” în proces de faliment și BC „Moldova-Agroindbank” SA și aplicarea efectelor rezoluțiunii –

încasarea prestațiilor executate în mărime de 4.433.876 de lei pe care le-a în executarea contractului, având în vedere refuzul BC „Moldova-Agroindbank” SA și SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” de a restitui sumele achitate, ceea ce a determinat să se adreseze cu prezenta acțiune.

Nici unul dintre intimați, în cazul în care nu a fost de acord cu rezoluțiunea unilaterală a contractului care a fost manifestată prin declarația nr. XXXXX din 05 octombrie 2016, nu s-au adresat în instanța de judecată cu acțiune în vederea contestării rezilierii unilaterale la 05 octombrie 2016 de SRL „Monsterax-GSG” a contractului, declarare a valabilității și executarea lui, sau cu acțiune reconvențională în acest sens în cadrul procesului inițiat de SRL „Monsterax-GSG”.

Instanțele de judecată la caz nu trebuiau să respingă acțiunea, dar să o admită necondiționat în situația în care există declarația scrisă a SRL „Monsterax-GSG” de rezoluțiune a contractului din 12 iulie 2013.

Soluția instanțelor de judecată de respingere a acțiunii vine în contradicție cu prevederile art. 735, 737, 738, art. 753 alin. (1), art. 315 alin. (1) și (2), art. 321 alin. (1) din Codul civil (în redacția legii până la modificările din 01 martie 2019).

A indicat recurenta că prin respingerea acțiunii sale i-a fost încălcat dreptul de proprietate, dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 21 octombrie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SRL „Monsterax-GSG” la 24 noiembrie 2020 (f.d. 235, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceasta.

Astfel, recursul declarat la 18 decembrie 2020, este în termen.

La 20 ianuarie 2021 în adresa SA „Fabrica de Conserve din Coșnița” și BC „Moldova-Agroindbank” SA a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Monsterax-GSG”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d. 36, vol. II).

La 26 februarie 2021 BC „Moldova-Agroindbank” SA a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Monsterax-GSG”, invocând că cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Monsterax-GSG” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Rebai și alții contra Franței, nr. 26561/1995 din 25 februarie 1995*), pe când în recursul depus de SRL „Monsterax-GSG” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Monsterax-GSG” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monsterax-GSG” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic